

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Monasterienses in Westphalia hoc tempore de episcopo laborarunt: Vacuata enim sede per mortem Henrici, ciues experti virtutem eius generis pontificum: de Hoia, quod proximus eius familia Otto multa in ecclesia & omnem diocesim bona fecerit, valde desiderarunt, vt capitulum postularet Ericū Osna-burgensem episcopum, iamdudum ecclesia sua pulsam. Capitulum autem reputans indignum, si ad populi clamorem assumerent episcopum, contemptis populi precibus, elegerunt Walramum comitem de Morsa, germanum Theoderici Coloniensis, & Henrici proximi decessoris in hac sede, virum ad episcopandum non natum. Iam enim pridem, quod diximus, de episcopatu Traiectensi frustra contenderat: frustratus, & hunc Monasteriensem, magno licet interueniente bello, non est assequutus. Igitur facta electione de Walramo, cum populus vrbe se in sua petitione contemptum videret, reputans sua plurimum interesse, hunc vel illum habere pontificem, inuenire causas, quibus iustificata etiam sua parte, vt poterant, bellum graue sustinerent, aduersus capitulum & omnem militiam: quibus accessere vires totius ecclesia Coloniensis. Iohannes autem comes de Hoia, vir armis immutritus, sui quoque fratris cum ciuitate causam defendit. Nec satis est visum Monasteriensibus, si hoc vteretur ductore. Conduxere bello suo principem Fridericum de Brunswico ducem, & Wilhelmi filium, cum valida equitum cohorte: Sciebat ille magno agmine archiepiscopum Coloniensem diocesim peruadere, vt non parentia reduceret in obedientiam. Fridericus & ipse copias eduxit: auxilia illi ex vrbe mittebantur. Sed ille neque in monasterio vicino Varle appellato, quod poterat, demo-

rari,

vari, neq; auxilia promissa voluit expectare, exiens spontè in apertos campos: vt, si opus esset, expandenda aciei locus foret. Firmavit tamen vt potuit in agris castra, positis in circuitu carris & euecturis, nè protinus hostes incurrerët. Id enim reputabat, si in cœnobio, quod tenuit, se passus fuisset obsideri, quis obsidionem laxaret? quis tantam vim propulsaret, cùm eruptioni non satîs idoneus videretur? Igitur castra sua in campo metatus, expectabat hostem: nam fugere, procùl ex animo fuit. Venère hostes, & manu collata, statim, quod necesse fuit, minores Friderici vires inclinauère: Captus ipse, Coloniã perducitur: Ibiq; aliquandiu pro capto in libera custodia fuit: post tempora se suo ære ex captiuitate laxauit, manente de supèr actione in ciuitatem Monasteriensem. Nec tamen cessère dehinc ciues voluntati capituli, sed pertinaciter bellum continuârunt: Neuter verò contendit ad episcopatum peruenit. Iohannes enim Bauariæ dux, cùm in Italia literis inuigilaret, suggerentibus nonnullis, qui rem gubernarent, eandem apud sedem apostolicam vacantem ecclesiam impetrauit: venitq; cum apostolicis literis, & nonnullis tractatibus habitis, in ecclesiam suscipitur, donèc indè in Magdeburgam postulatus transfertur, vbi religiosè viuens finiuit.

CAPVT XXXVII.

Suscipit deindè bellum Wilhelmus dux Brunswicensis, aduersus Bernhardum Friderici ducis Luneburgensis filium, gubernantem pro patre: qui etiam tum erat administrator Hildesemensis ecclesiæ: cui in eodem bello accessit Iohannes Verdensis episcopus. Suberat causa, quòd oppidani Luneburgenses ære alieno grauati, detraxère prælatis in solutione salinarum, vndè